

Sygn. akt II KK 513/21

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 3 listopada 2021 r.,
sprawy **K. K.**

skazanego z art. 178a § 1 i § 4 k.k., art. 178b k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt V Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 7 stycznia 2021 r., sygn. akt II K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego K. K. złożył kasację od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy skazujący K. K. za przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. oraz z art. 178b k.k., wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 7 stycznia 2021 r., sygn. akt II K (...)

Prokurator Rejonowy w S. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o oddalenie kasacji obrońcy skazanego K. K. jako oczywiście bezzasadnej (por. pismo z dnia 13 sierpnia 2021 r., PR Ds. (...)).

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego K. K. jest oczywiście bezzasadna, co pozwoliło na oddalenie jej na posiedzeniu bez udziału stron, w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k.

W polskim systemie prawnym kasacja strony, zaliczana do nadzwyczajnych środków zaskarżenia, może być skierowana wyłącznie przeciwko orzeczeniu sądu odwoławczego, zaś w kasacji trzeba wykazać, że to sąd odwoławczy popełnił uchybienie o randze bezwzględnej podstawy odwoławczej (uchybień wymienione w art. 439 k.p.k.), albo w inny sposób rażąco naruszył prawo, oraz wykazać, że zarzucane w kasacji naruszenie prawa mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu odwoławczego (czyli, iż uniknięcie przez sąd odwoławczy ewentualnych uchybień, na które wskazuje kasacja, musi nieodwrotnie stwarzać realną perspektywę wydania orzeczenia odmiennego w swojej treści, niż orzeczenie zaskarżone kasacją). Nie jest dopuszczalne w kasacji podnoszenie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia.

W kasacji obrońcy skazanego K. K. zarzucono rażąco obrazę prawa procesowego, mogącą mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, wyrażającą się naruszeniem przepisów: art. 433 § 2 k.p.k. (zarzut z pkt 1), art. 143 § 2 k.p.k. w zw. z § 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie w zw. z art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (zarzut z pkt 2). Odnosząc się do pierwszego zarzutu kasacyjnego, to nie budzi wątpliwości, że przepis art. 433 § 2 k.p.k., nakłada na sąd odwoławczy, obowiązek rozważenia, co do zasady (por. końcowy fragment tego przepisu), wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym. Rozważanie to „zastanawianie się nad jakimś zagadnieniem”, zaś rozważyć to „rozpatrzyć jakąś sprawę, jakieś zagadnienie, zastanowić się nad czymś, przemyśleć coś” (M. Szymczak (red.), Słownik języka polskiego, Tom III, Warszawa 1981, s. 127). W orzecznictwie podkreśla się, iż o obrazie tego przepisu można mówić wówczas, gdy sąd odwoławczy w ogóle nie rozważy wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 października

2007 r., sygn. akt III KK 120/07, Legalis, z dnia 20 września 2017 r., sygn. akt II KK 254/17, Legalis). W realiach niniejszej sprawy bezspornym zaś jest, gdyż wynika to z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku (por. s. 3 i s. 4), iż Sąd Okręgowy w P., działający jako sąd odwoławczy rozważył zarzuty z apelacji obrońcy K. K. (dwa zarzuty: obraza art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. – pierwszy zarzut apelacyjny, naruszenie przepisów postępowania i błąd w ustaleniach faktycznych – drugi zarzut apelacyjny). Ponowienie zaś w kasacji tych samych zarzutów co w apelacji, pod pozorem obrazy art. 433 § 2 k.p.k., jest niczym innym, jak próbą wywołania ponownej kontroli odwoławczej wyroku sądu pierwszej instancji, co jest niedopuszczalnym postąpieniem w postępowaniu kasacyjnym, które będąc postępowaniem nadzwyczajnym sprowadza się przecież do kontroli, z perspektywy zarzutów kasacyjnych, prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego. Trafnie zwrócił na to uwagę Prokurator Rejonowy w S. w pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego K. K. (por. s. 5 – 7 tego pisma). Z kolei zarzut z pkt 2 kasacji, to w rzeczywistości klasyczny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Kwestionuje się w nim poczynione przez Sąd I instancji ustalenie co do wiarygodności wyników badań stanu nietrzeźwości K. K., przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji, przy zastosowaniu analizatora wydechu Alco – Sensor IV M. Wyżej zaś wskazano, że nie jest dopuszczalne podnoszenie w kasacji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Należy przy tym zauważyć, iż błąd w ustaleniach faktycznych występuje w postaci tzw. błędu wadliwej ewaluacji (ustaleń dokonano w oparciu o całość materiału dowodowego, jednakże materiał ten został wadliwie oceniony), lub tzw. błędu braku (przyjęto ustalenia pomijając określone fakty wynikające z materiału dowodowego). Z reguły zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia następuje, jeżeli sąd błędnie ustalił stan faktyczny i do tak ustalonego stanu zastosował przepis, który przy prawidłowych ustaleniach, miałby zastosowanie (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 stycznia 2002 r., sygn. akt V KKN 214/01, Legalis, z dnia 6 lutego 2006 r., sygn. akt II KK 407/06, R – OSNKW 2007, poz. 347, M. Bielski, Zasady konstruowania zarzutów apelacyjnych opartych na względnych przyczynach odwoławczych, w: P. Hofmański, (red.), Fiat iustitia pereat mundus.

Księga jubileuszowa poświęcona Sędziemu Sądu Najwyższego Stanisławowi Zabłockiemu z okazji 40 – lecia pracy zawodowej, Warszawa 2014, s. 43 – 46)

Kierując się przedstawionymi wyżej motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak w postanowieniu.